

Справа „Гузовський проти України” (Guzovskiy v. Ukraine)

У рішенні, ухваленому 6 вересня 2005 року у справі “Гузовський проти України”, Суд постановив, що:

- було порушено ч. 1 ст. 6 Конвенції;
- було порушено ст. 13 Конвенції.

Відповідно до ст. 41 Конвенції Суд призначив сплатити заявнику 1320 євро у відшкодування матеріальної та моральної шкоди і 30 євро на відшкодування судових витрат.

Обставини справи

Заявник Юрій Людвігович Гузовський є громадянином України, народився 1960 року і проживає у м. Житомирі.

У листопаді 2001 року суд зобов’язав відповідача у справі (Житомирське обласне управління МВС України) сплатити заявнику усі заборговані йому пільгові нарахування. Рішення було підтримано апеляційною інстанцією і набуло законної сили у березні 2002 року.

Повністю рішення було виконане лише у серпні 2004 року.

Зміст рішення Суду

Спираючись на ч. 1 ст. 6 та ст. 13 Конвенції, заявник скаржився на тривале невиконання рішення у його справі.

Суд вкотре наголосив, що держава не може посилатись на відсутність коштів для виправдання несплати визнаного судом боргу.

Суд вказав, що невиконання судового рішення на користь заявника упродовж майже двох років означало те, що держава частково позбавила ч. 1 ст. 6 Конвенції її корисного значення. Отож Суд постановив, що мало місце порушення ч. 1 ст. 6 Конвенції.

Суд також дійшов висновку, що у заявника не було ефективного національного засобу захисту задля отримання компенсації шкоди, заподіяної затримкою виконання судового рішення на його користь. Тому Суд постановив про порушення ст. 13 Конвенції.

Реферативний переклад з англійської мови та опрацювання рішення здійснено у Львівській лабораторії прав людини і громадянина НДІ державного будівництва та місцевого самоврядування АПрН України М.Ю. Пришляк та П.М. Рабіновичем.